

РЕШЕНИЕ

№ 12418

гр. София, 30.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **542** по описа за **2026** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение № 3295/29.08.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100 състав по н.а.х.д. № 7568/2024 г. е потвърдено наказателно постановление №24-4332-003897/23.02.2024г, издадено от началник група към СДВР, отдел Пътна полиция, с което на А. П. А. са наложени адм.наказания, както следва: 1.на осн. чл.179, ал.2, пр.1 от ЗДвП е наложена „Глоба“ в размер на 200 лева за нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДвП, 2. на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е наложена „Глоба“ в размер на 200 лв. и „Лишаване от право на управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, 3. на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложена „Глоба“ в размер на 2000лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП, 4. на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП е наложена „Глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Решението е обжалвано от наказаното лице А. П. А. чрез пълномощник адв. Т. Р. /САК/ като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на процесното наказателно постановление. Твърди се, че СРС не е установил правилно фактическата обстановка, тъй като МПС не е било в движение по времето и мястото, посочено в постановлението и не е отчетено обстоятелството, че касатор е бил

пребит от непознати лица и не е бил в състояние да разбере какви действия следва да извърши съобразно дадените от полицията указания. Поддържа се, че МПС-то не е било в движение, което се потвърждава от разпита на свидетелите, той не е управлявал МПС, следователно не е нарушил виновно ЗДвП.

В съдебно заседание касатор се явява лично и с пълномощник, като поддържа касационната жалба, иска се отмяна на решението на СРС, в дадения срок представя писмени бележки.

Ответникът по касационното оспорване не се представлява в съдебно заседание. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

С Наказателно постановление № 24-4332-003897/23.02.2024г., издадено от началник група в СДВР, отдел Пътна полиция-СДВР на касатора са наложени следните административни наказания :

- „глоба“ в размер на 200лв. на основание чл.179, ал.2 пр.1 от Закона за движението по пътищата, за нарушение по чл.20, ал.2 от ЗДвП, изразяващо се в това, че водачът не избира скоростта на движение съобразно атмосферните условия, релефа, условията на видимост, интензивност на движение и други обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението. ПТП;

- „глоба“ в размер на 200лв и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл.175, ал.1 т.5 от ЗДвП, за нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, изразяващо се в това, че не спира и не установява последиците от ПТП;

- „глоба“ в размер на 2000лв и „Лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“ на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП, изразяващо се в това, че отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълнява предписания за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му и

-“глоба“ в размер на 2000лв и „Лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца“ на основание чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП, изразяващо се в това, че отказва да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и не изпълни предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози.

С обжалваното решение районния съд е потвърдил санкционния акт. За да обоснове своите правни изводи, въззивният съд се е позовал на събраните в хода на съдебното следствие писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК и гласните доказателствени средства –

показания на свидетели А. И. Й., Р. П. Р., Ж. И. Л., А. Л. М. и обяснения на А. П. А. и въз основа на тях е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказаното лице безспорно е извършило вмененото му нарушение.

Касационната инстанция изцяло споделя приетата от районния съд фактическа обстановка, поради което същата не е необходимо да се преповтаря.

В АУАН и НП се съдържа пълно и подробно описание на фактическата обстановка, от която става ясно в какво конкретно се състоят вменените нарушения.

Съгласно чл.20, ал.2 от ЗДвП водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране на скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Съгласно чл.179, ал.2 от ЗДвП /ред. преди изменението изм. ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025г/ който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или нарушение на ал.1 причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба в размер на 200лв, ако деянието не съставлява престъпление. Правилно СРС е приел, че от събраните доказателства се установява без съмнение, че на посочените в НП дата, време и място, А. в качеството му на водач на посочения в НП лек автомобил не е изпълнил задълженията си, произтичащи от нормата на чл.20, ал.2 от ЗДвП и това е довело като резултат до реализиране на ПТП с два паркирали автомобила. Както изрично е посочено от СРС фактът на ПТП се установява несъмнено с оглед гласните доказателства, а именно при посещение на полицейските служители при първия сигнал и установяване на жалбоподателя и на същия автомобил, по автомобила не е имало щети, но след около 30 минути А. е спрял за проверка, при която е установена спукана гума и ударена броня, а по маршрута по посоката, от където е преминал лекия автомобил на жалбоподател са установени и ударените автомобили. От горното е видно, че поведението на А. и неизпълнението на чл.20, ал.2 от ЗДвП е довело до резултат настъпване на двете произшествия, за което нарушение е наложено наказание „глоба“ в размер 200лв, съответстващ на закона и на обществената опасност на установеното поведение. Следва да се отбележи, че с ДВ бр.64 от 2025г нормата на чл.179, ал.2 от ЗДвП е изменена, като законодател е завишил размера на административното наказание „глоба“ в размер 300лв., като в съответствие с чл.3, ал.2 от ЗАНН е приложена нормативната разпоредба, която е по-благоприятна за нарушителя.

В разпоредбата на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП законодателят е предвидил, че водачът на пътното превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Съдът приема, че касаторът е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, тъй като след като е реализирал ПТП с два паркирани автомобила не е спрял, за да установи какви са последиците от поведението му и от настъпилите произшествия.

Установеното под надлежния ред нарушение е подведено под приложимата санкционна разпоредба на чл.175, ал.1, т.5 ЗДвП /ДВ бр. 9/2017г, в сила от 26.01.2017г./. Към датата на извършване на нарушението законодателят изрично е предвидил за този вид нарушение на водачите да се налагат административни наказания „лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 1 до 6 месеца“ и „глоба от 50 до 200 лв.“. Нормата на чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП е изменена с ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г., като за този вид нарушение на водачите се налагат административни наказания „лишаване от право да управлява моторно

превозно средство за срок три месеца“ и „глоба 200 лв.“. Законосъобразно на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в максимален размер, което е справедливо и съответно на отегчаващите вината на касатора обстоятелства, включително и с оглед на това, че е управлявал МПС в неадекватно състояние, под въздействие на алкохол и е причинил ПТП с два паркирани автомобила, предвид кредитираните от СРС свидетелски показания и писмените доказателства. Въпреки това предвид настъпилата законодателна промяна несъмнено в случая е налице по-благоприятен закон за дееца, който следва да бъде приложен съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай, доколкото извършването на процесното нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП е безспорно установено, за него следва да се наложи закон за по-леко наказуемо нарушение, т.е. санкцията по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП /изм. ДВ бр.64 от 2025г, в сила от 7.09.2025г/ „лишаване от правоуправление за срок от три месеца“. Съдът следва да наложи наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство до предвидения от законодателя максимален размер, а именно за срок три месеца, който според настоящия състав съответства на характера и интензитета на нарушението. Предвид горното така наложеното наказание следва да бъде определено до максимално предвидения от ЗДвП срок, а именно за срок от три месеца с аргументите, изложени по-горе.

Горните изводи мотивират настоящата касационна инстанция да отмени обжалваното решение в частта, с която е потвърдено наказателно постановление №24-4332-003897/23.12.2024г, издадено от началник група СДВР в частта, с която на А. П. А. е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, като вместо него постанови друго, с което да измени наказателното постановление в тази част като намали срока на лишаване от право да управлява МПС от 6 месеца на 3 месеца.

Не се споделят доводите на касатор, че от представените доказателства се установява, че не той е бил водач на лекия автомобил, правилно е установена фактичката обстановка от СРС и след съвкупния анализ на гласните и писмените доказателства е видно, че касатор е бил водач на лек автомобил, марка Волво с посочен в НП рег. номер, който е бил управляван с несъобразена скорост с интензивността на движението, именно той е реализирал ПТП с паркираните леки автомобили, както и че е напуснал мястото на ПТП и е спрял принудително от екип на ОСПС П. 123 на [улица]до номер 3.

Законодателят в чл.174, ал.3 от ЗДвП преди изменението с ДВ, бр. 64 от 2025 г. е предвидил, че водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000лв. Правилно е установено от СРС, че на посочените в НП дата, време и място А. в качеството си на водач на МПС е отказал спрямо него да бъде извършена проверка относно употреба на алкохол, на наркотични вещества и на техни аналози. Не се споделят доводите на касатор, че не е разбирал какво следва да стори, за да изпълни указанията на органите на реда, тъй като е понесъл удари и е бил бит преди това от неизвестни за него лица. От оказанията на свидетелите по безпротиворечив и недвусмислен начин се установява, че касатор е бил във видимо нетрезво състояние, категорично е отказал да бъде тестван на място за употреба на алкохол и наркотични вещества, бил е откаран до ВМА да даде биологични проби, но отказал

да даде кръв и урина, като поради агресивното му поведение е бил отведен в сградата на 05 РУ СДВР. Наличието на травма на главата в следствие на конфликт преди извършване на административните нарушения не води до извод, че касатор не е разбирал какви са указанията на органите на реда. СРС е ценил показанията на свидетелите като достоверни гласни доказателствени средства, тъй като не съдържат вътрешни противоречия и неясноти и напълно кореспондират както помежду си, така и с писмените доказателства по делото.

С изменението на санкционната норма с ДВ.бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025г водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който не е участвал в пътнотранспортно произшествие и откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв., с изключение на случаите по чл. 343б, ал. 6 от Наказателния кодекс. Безспорно е установено, че касаторът е водач на МПС, който е участвал в ПТП и е отказал извършване на проверка за установяване на употреба на алкохол и употреба на наркотични вещества или техни аналози и не е изпълнил предписанието за изследване. Промяната в ЗДвП и НК е извършена с един закон – ЗИД на НК, като с §49 от неговите ПЗР в чл.174, ал.3 ЗДвП е добавено „който не е участвал в ПТП и“. Ето защо този закон не се явява нов, по-благоприятен, с което наказанието за процесното деяние е утежнено, като с §40, т.6 е създадена ал.7 на чл.343б от НК, която предвижда наказателна отговорност.

След като правилно е установено, че касатор в качеството си на водач на МПС е отказал спрямо него да бъде извършена проверка относно употреба на алкохол, на наркотични вещества и на техни аналози, законосъобразно същият е санкциониран по реда на чл.174, ал.3 ЗДвП /ДВ, бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г./ , а с оглед отегчаващите обстоятелства по делото, справедливо са му наложени административни наказания в максимален размер. Както правилно е отбелязал СРС установеното поведение на А. на 11.02.2024г около 22:30ч разкрива висока обществена опасност, поради което следва да се санкционира с налагане на съответните административни наказания в максимален размер.

Касационната инстанция приема, че районният съд е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК). Събраните доказателства са пълни, безпротиворечиви и категорично и несъмнено установяват, че касаторът е нарушил задължението си по чл.20, ал.2, чл.123, ал.1, т.1, чл.174, ал.3, пр.1 и чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП.

В този смисъл районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства, нито е допуснал нарушение на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства е формирал правилен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна съставите на вмененото му нарушение, като наложените наказания са в законоустановения размер, с изключение на това по чл.175,ал.1, т.5 от ЗДвП.

Горните изводи мотивират настоящата касационна инстанция да отмени обжалваното решение в частта, с която е потвърдено наказателното постановление, в частта, с която на касатора е наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, като

вместо него постанови друго, с което да измени наказателното постановление в тази част, като намали срока на лишаване от право да управлява МПС от 6 месеца на 3 месеца.

С оглед изхода на спора на ответника по касация следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 130 лева или след превалутиране сумата е в размер от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента) на основание чл.27е от НЗПП, издадена на основание чл.37, ал.1 от ЗПП, тъй като делото не представлява фактическа и правна сложност.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, във вр. с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №3295/29.08.2025г на Софийски районен съд, 100 състав, постановено по НАХД №7568/2024г. В ЧАСТТА, с която е потвърдено НП №24-4332-003897/23.02.2024г, издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“, в частта, с която на А. П. А. е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ИЗМЕНЯ наказателно постановление №24-4332-003897/23.02.2024г, издадено от началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ в частта, с която на А. П. А. е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, като **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „лишаване от право да управлява МПС“ на срок от 3 месеца.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3295/29.08.2025г., на Софийски районен съд, 100 състав, постановено по НАХД № 7568/2024г. в останалата част.

ОСЪЖДА А. П. А., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сума в размер на 66,47 евро (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем цента), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: